

тò да разгънѣвами пѣркомъ рѣкоуверсе (карпата), нитò мѣ да простирами пѣркомъ рѣката в' паницата, но да чаками догдѣ начнатъ побеликѣйти.

Когдà сѣдѣми при трапезата: подобава да ѣмами вниманіе, да не полагами стола, нитò кесмà вѣизо, нитò кесмà далѣчъ отъ трапезата, ѣ подобава да ѣмами нашето тѣло право, ѣ да не подпѣрами нитò гадѣти, нитò лахтѣти на трапезата: прощенно ѣ, да полагами на нѣа тòкмо нашытѣ рѣцѣ.

Таларити, ѣлѣ паничкити, подобава да сà далѣко сѣдно, кàкто да непàда нѣщо вонъ, нитò да ѣ много вѣизо до паницата.

Хлѣва подобава да го рѣжими с' нòжатъ, а не с' рѣцѣтѣ: с' нòжа, ѣ с' вѣаката да хвѣщами ѣ рѣжими ѣстїетата, ѣ с' вѣаката да гѣ принòсвами в' оустата, ѣ зàлацѣти (кàшѣи ти, хѣвкити) на хлѣватъ, да гѣ принòсвами вѣнаги с' дѣсната рѣка.

Ѧ лажїцата ѣ за обòщны (чорвалѣви) ѣстїета, ѣ вѣаката за дрѣгїити, ѣ нòжа за да рѣжими.

Бр̀амно ѣ да об̀аїзвами пѣрстити, ѣлѣ да гѣ вѣрїшими с' хлѣбны комàчита, чи да гѣ ѣдѣми, ѣлѣ да вѣрїшими воднѣти, коїто об̀стàватъ оу̀ таларитѣ.